

Bolygató 30. (2001. szeptember)

Olimpiai bajnok lett az V. korcsoportos leány kosárlabda csapat

Júniusban került sor Tiszaújvárosban az országos döntőkre, ahol a **Bolyai Leány Kosárlabdacsapata** veretlenül lett országos bajnok.

Akik az aranyérmét megszerezték: **Búzás Katalin, Benyovszky Éva** (aki az All Star csapatnak is tagja lett, és a döntőben a Pécs ellen kilenc hárompontost dobott), **Nagy Ildikó, Serbán Anett, Tordasi Petra** (öt választották meg az országos döntő legjobb játékosának), **Szabó Viktória, Kanyó Katalin, Szentkirályi Réka, Szavercsenko Jekatyerina, Demeter Éva, Tóth Adrienn, Kovács Krisztina**

Edzők: **Tóth Viktor és Ábel József**

Közlemény

- A 2001/2002-es tanév kezdetétől **még egy igazgatóhelyettese** van gimnáziumunknak: **Kiss Róbert.**
- **Új tanárok:** **Karikó Rita** (angol), **Mészáros Marianna** (újra itt – rajz), **Tóth Andrea** (angol)

Szerkesztőségünk is sok szeretettel köszönti a „gólyákat”. Sokak számára (elsősorban a társulások tanulóira értjük) már ismert a Bolygató, hisz általános iskolákba rendszerint megküldtük előző számainkat.

Reméljük, bolyaisként, ti is hasznos olvasmányokat találtok majd újságunkban. Várjuk az író, szerkesztő 9. osztályosok jelentkezését!

Továbbra is háromszor tervezzük a megjelenést az iskolaévben: szeptemberben, decemberben, a Bolyai-napok idején és április végén. Kérjük, jelentkezzen dr. Kovács István tanár úrnál az a tanuló, aki verseivel, glosszáival, novellájával, grafikájával, bárminemű javaslatával segíteni akarja az Irodalmi Bolygató szerkesztőségi munkáját.

Írásaitokat jól olvashatóan, A4-es méretű lapon adjátok le a felelős szerkesztőnek!

Visszapillantó

Ballagás – 2001

„Felednél mindent, emlékezel mégis...”

Az elmúlt napokban, és ezekben a percekben sokféle hangzatos búcsú-szót, „útravalót” hallottál. Ki-ki vérmérséklete szerint kívánt neked szép, boldog és sikeres jövőt. De nem tudom, emlegették-e Shakespeare-t, aki azt írta, hogy **„az emlékezéshez nem emlék, hanem szeretet kell, s akit szeretünk, azt nem feledjük.”**

Gyorsan eltelt négy évet hagysz ma itt – a Bolyaiban. Tán, ma még fel sem fogod, itt lettél éretté, itt váltál felnőtté. Itt neveltünk jókat órákon, s a szünetekben itt vigasztaltak barátaid, együtt érző tanáraid keserű perceidben, amikor „padlót fogtál.”

Gimnáziumunk „élet-törvénye”, hogy négyévenként kicserélődik az ifjúság. A mostani napok nagy kérdése, hogy vajon az alma mater mindent megtett-e azért, hogy sikeres légy, hogy könnyen vedd az akadályokat. S vajon te is mindent megtettél ennek érdekében? A következő két hónap bizonyíték lesz!

Munkádra, tanulmányi és sportsikereidre, közszerepléseidre veled együtt vagyunk büszkék – így: a számvetés időszakában. Örömmel hallgattuk énekeiteket, szívesen olvastuk, sokszor meg is lepődve korjellemző szép verseiteket, csipős glosszáitokat, együtt szurkoltunk veletek a kosár-, kézi- és futballmeccseken... S most elválunk... **”Te is elmégy, én is, / Felednél mindent s / Emlékezel mégis.”** (Ady) Nekünk, itt maradt tanároknak, kisebb diákoknak van, és lesz még sokáig kire emlékezni közületek.

Például az énekkarosokra: **Barta Zsoltra, Bartucz Nikolettre, Brada Hedvigre, Kele Imrére, Losoncz Angélára, Mészáros Erikára, Pollich Tamásra, Stenge Melindára, Tóth Ernára, Török Orsolyára.** Külön is köszönet illeti **Bodor Ágnes**t és **Fazekas Adrient**, akik a tanév végéig segítették az énekkar munkáját. Emlékezünk a sportolókra: az atléta **Magyar Tímeára**, a kosárlabdás **Harmati Petrára, Kititics Zoltánra, Pálvölgyi Tímeára, Roca Bettinára, Szentkirályi Emesére**, a röplabdás **Huszka Kornélra, Papp Bélára és Tóth Szabolcsra.** Emlékeinkben és újságjainkban is megőrizzük **Ács Arnold Bencét**, a legsikeresebb pályázót, a „Mikszáthos” novelláírót, **Beszédes Anna, Biblák Bernadett, Brada Hedvig, Bús Eszter, Szabó Viktor és Szöllösi Péter** diákköltőt, **Kákonyi Noémi, Szabó Ágnes** glosszáírót, **Tóth Klára** novellistát. Emlékezni fogunk a gimnázium művészeti-közéleti munkáját segítő **Lázár Diánára, Boncz Nikolettára és Illés Ritára.**

Órákon nem tanultál – sajnos – **Jorge Semprunról**, akit – hidd el – érdemes olvasni. Fogadd útravalóul egyik szép gondolatát: **„Aminek legnagyobb súlya van az életedben, az néhány ember, akit ismertél.”**

Bízunk benne, hogy sokan vannak, akit itt ismertél meg! Légy boldog, és örök fiatal!

Dr. Kovács István

Ballagási ünnepség

A május 12-én tartott ballagási ünnepségen a Himnusz eléneklése után **Iby Ildikó** mondta el *Áts Károly* gondolatait *Lehetünk mi is virágok?* - címmel, majd **Izsák Győző**, 11/C-s tanuló búcsúzott a ballagatók nevében.

A ballagók nevében **Lázár Diána** 12. D-s tanuló beszélt.

„Tisztelt Tanáraink! Diáktársaim! Kedves Vendégeink!

Nehéz feladat búcsúzni egy egész évfolyam nevében, hiszen mindenkinek mást jelentett a Bolyai, mindenki más emléket őriz róla.

A középiskolás – minden bizonnyal legszebb – éveinket hagyjuk magunk mögött. Így, az utolsó pillanatokban gyakran felmerül a kérdés: **„Emlékszel?... Emlékszel az első napra, az első benyomásokra?”** Nagy reményekkel, s talán félve vágtunk neki az első évnek. Új arcok, új tanárok, koránkelés. Emlékképek villannak **be a gólyabálról, az énekkaros bálról.** Ki ne emlékezne a **10 órás kosármeccsre**, s egyáltalán – a kosármeccsekre, ahol mindig olyan lelkesen szurkoltunk – főleg, ha más óra lett volna helyette.

Rögös utat tettünk meg négy év alatt. A tizenöt éves gyerekek felnőtté váltak – annak minden buktatójával együtt.

Sírtunk és nevettünk, összevesztünk és kibékültünk, örök barátságok szövődtek. A „nagy bulik”, az első szerelmek, a végzetes érzelmek időszaka volt ez a négy év. S közben az iskola lett második otthonunk, az osztályunk pedig – főleg negyedike – igazi kis családként vett körül bennünket.

Bolyaisok lettünk. Számunkra már fogalomnak számít a **Zengő aula, a Bolygató, a bolyais körök, s a karácsonyi éneklés.**

Elrohant az idő, főleg az utolsó év. Ekkor már kétségbeesve tapasztaltam, hogy mennyi idegen arc is vesz körül, s mind nálam fiatalabbak. Hirtelen készülni kellett a **szalagavatóra,**

fényképészt keríteni, tablót készíteni, bankettet szervezni. Mindez olyan eszményinek tűnt ideáig! S az idén bizony nem irigyeltem a negyedikeseket.

Ezúton szeretném megköszönni tanárainknak kitartó és áldozatos munkájukat. A tananyag mellett átadták élettapasztalataikat, megtanítottak minket bölcsebben szemlélni a világot, s egy kicsit már a nagybetűs életre is felkészítettek.

Köszönet illeti szüleinket a végtelen türelemért és támogatásért, azért, hogy mellettünk álltak a bajban, velünk örültek, buzdítottak, és elviselték lázadó időszakunkat.

Búcsúzunk az alsóbb évesektől. Remélem, még legalább annyi élményben lesz részetek, mint amennyiben nekünk volt! Kívánom, hogy becsüljétek meg minden pillanatot, amit még itt tölthettek!

Kedves Negyedikes Diáktársaim!

Tudom, izgatott perceket éltek át most, és még az elkövetkezendő pár hétben, hisz életünk első nagy megmérettetésére készülünk. Sok sikert és jó szerencsét kívánok mindannyiótoknak az érettségien és a felvételikén!

De túl a gondokon, ne feledjétek: **„Szeretni az embert és küzdeni, s hűn állni meg Isten és ember előtt!”**

Ezt követően **Kodály: Gergely-járás** c. kórusművét énekelte el az **énekkar, Jámbor Zsolt** vezényletével.

Egy régi szokást elevenítettek fel a műsor összeállítói, amikor is a 12.-s diákköltők műveiből adtak elő részleteket: **Ács Arnold Bence, Brada Hedvig, Biblák Bernadett** írásait **Batuska Georgina, Sendula Anita** és **Tarjányi Tamás** olvasta fel.

Az irodalmi összeállítás után **Klinger Ádám**, igazgató úr mondott ünnepi beszédet.

„Kedves Ünnepeltek, Ballagó Negyedikesek! Kollégák!

Új évezred első ballagási ünnepén köszöntök mindenkit ezen a szép májusi napon.

Kedves Negyedikesek!

Rátok figyel ma szűkebb és tágabb környezetetek, hiszen a ballagási ünnep tradíció, már szüleitek számára is az egyik legszebb ifjúkori emlék volt, de mindannyiunk számára érzelmeket ébreszt, amikor e rohanó világban megállunk egy kis időre és ünnepelünk, ami nagyon emberi.

Négy évvel ezelőtt már úgy jöttetek ide, a Bolyai-gimnáziumba, hogy jó hírnevű az iskola, erről a középiskoláról sokat hallottatok az általános iskolában, baráti körben, esetleg családban, az itt tanító tanárokról, az iskola szép tanulmányi, sport, közösségi eredményeiről, sőt az iskolatársulás tagjaiként is küzdöttetek a gimnáziumba való bejutásért.

Valóban, e fiatal 14 éves múltra visszatekintő gimnázium jó hírnévre tett szert e rövid idő alatt a városban, a megyében, illetve bizonyos eredményeivel az országban.

Ennek a hírnévnek a megszerzéséért nagyon sokat tett a tanári kar, az iskolavezetés, de az alapító tagoktól kezdve Ti is, a mai napig - „bolyais” diákként.

Csapatmunka eredménye a gimnáziumban folyó színvonalas szakmai munka, mely olyan intézménnyé tette a Bolyai Gimnáziumot, hogy az elmúlt években a jelentős túljelentkezés következtében válogathattunk a jeles és kitűnő eredményt elért általános iskolai tanulókból. Az elmúlt tanévekben közel 400 fő jelentkezőből választottuk ki – remélem jól – a 136 felvehető tanulót.

Az itt eltöltött 4 év kemény munkával telt el számotokra.

A tanítás-tanulás folyamatában mindenkinek magas mércét kellett átugrania ahhoz, hogy megmaradjon, helytálljon, eredményeket produkáljon, tudás-teljesítményűvé váljon.

Az elmúlt négy év talán legszembetűnőbb változása, hogy a globalizált világban a tudástársadalmak életformája van kialakulóban, ehhez próbálunk felzárkózni. **A tudás egyre**

inkább az élet valamennyi területén az emberi cselekvés alapjává és mércéjévé válik. A tudás mindig is fontos szerepet játszott az emberi együttélésben, mely végül is kultúrát is teremtett, és ez igazában a tudás újratermelése. A mai világ új tudása az információrobbanás, technika és géptechnológia óriási fejlődése át fogja alakítani a társadalmi struktúrákat és teljesen átrajzolja a munka világát is.

A tudást „cselekvőképességként” határozhatjuk meg és ez a tudásforma szüntelenül új cselekvési lehetőségeket teremt. Egyének, cégek vagy az állam egyaránt megragadhatják ezeket a cselekvési lehetőségeket, jóllehet sok esetben csak hosszabb, rövidebb időre szólóan. Ezért vált új programmá világviszonylatban is az **élet-hosszig tartó tanulás**. Mai világunk lehetősége, de egyben törekvénysége is abban áll, hogy **lesz-e tudás az információból, kialakul-e az emberré nevelés új formája?**

Mert mindig az emberről szólt a „tudástársadalom” – olyan tudásról, mely az érzékeny, könnyen sérülő embert megtartja a világban azért, hogy megoldja az új feladatokat, amely ráhárul az emberiség fennmaradásáért.

Úgy gondolom, hogy **Ti az elmúlt négy év alatt itt az intézményben sokat kaptatok tudásban, neveltségben, emberségben – ezért dolgoztunk mindannyian.**

Kedves Ballagó Negyedikesek! A felgyorsult világban mi, tanárok, Rátok, fiatalokra nagyon figyeltünk, mert **Ti vagytok a jövő letéteményesei.** Gimnáziumi tanulmányaitokat segítve az iskola és a szülők mindent megtettek, hogy jelenlegi társadalmunkban az oktatás nehezedő körülményei ellenére is biztosítsuk a magas szintű humán, reáltantárgyak és a nyelvoktatás feltételeit. **Minden rendezvényünkkel is a neveléseket szolgáltuk. Tanáraitok értékrendet is közvetítették, sokoldalúan képezték, fejlesztettek ebben az időszakban benneteket.**

Meg vagyok győződve róla, hogy megálljátok a helyeteket az elkövetkezendő életszakaszokban is, megalapoztuk a tudásotokat, kulturált viselkedéseket. Bízom abban, hogy el tudtok majd igazodni a különböző értékrendekben, és szabadságotokat abban leljétek fel, hogy választhattok milyen értékeket követték.

Az elmúlt négy év eredményeinek tükrében, melyet számtalan közép- és felsőfokú nyelvvizsga, az OKTV 2. fordulójába, és a legkülönbözőbb versenyek országos döntőjébe jutás jelez, úgy érzem, a hétfőtől kezdődő írásbeli vizsgákon, majd az azt követő szóbeli érettségi vizsgán, életemek első igazi erőpróbáján helytálltok, ugyanúgy, mint a felvételi vizsgákon. Bízom az eredményességetekben.

Tisztelt Ünneplők!

Ezen az ünnepen köszönetet mondok a tanári karnak, az intézmény valamennyi dolgozójának, akik a nehezedő társadalmi körülmények ellenére nagyon tisztességesen helytálltak. Tudjuk, hogy a gyermekekért, a jövőért tették. Köszönet a szülőknek, akik anyagi és erkölcsi támogatásukkal együttműködtek az iskolával azért, hogy gyermekeiknek a fejlődés lehetőségét megadják.

Tisztelt Ballagó Diákok!

Ünnepélyünk utáni családi összejövetelen köszönjétek meg szüleiteknek az értetek hozott áldozatokat, sok vidámságot, jó együttlétet kívánok a mai napra, és sok sikert - a jövőt illetően.”

Ezután jutalmak átadására került sor. Kiemelkedő tanulmányi munkájukért, s többek között nyelvvizsgájukért

Könyvjutalomban részesültek:

Fazekas Adrienn az „A” osztályból; **Bársony Erzsébet, Kis Szabó Beáta, Nemes Mónika, Polák Erzsébet és Sáfrán Szilvia** a „B” osztályból; **Meskó Katalin** a „C”-ből; **Bartucz Nikolett, Gálig Gréta, Kákonyi Noémi és Szabó Ágnes** a „D” osztályból.

Kiemelkedő sportteljesítményéért Kupát vehetett át **Magyar Tímea**, többszörös országos diákolimpiai döntős válogatott atléta és **Szentkirályi Emese**, többszörös diákolimpiai országos döntős, országos bajnok, korosztályos válogatott kosárlabdázó.

A tanév **Legjobb Sportolója Pálvölgyi Tímea**, többszörös diákolimpiai országos döntős, országos bajnok, korosztályos válogatott kosárlabdázó.

Ezt követően a **Bolyai János Alapítvány Kuratóriuma** és a **Gimnázium énekkara** jutalomban részesítette **Bodor Ágnes, Fazekas Adrienn, Komonyi Zsuzsa és Hajdú Gabriella** „A” osztályos, **Török Orsolya, Stenge Melinda, Brada Hedvig és Pollich Tamás** „D” osztályos tanulókat, akik három, illetve négy éven át aktívan segítették az énekkar szakmai munkáját.

8.000 Ft-os tanulmányi díjjal

– jutalmazta az Alapítvány az iskolai munkához kapcsolódó területeken kiemelkedő teljesítményt nyújtó tanulókat:

- ◆ **Huszka Kornélt**, a „C” osztályból, aki az 1999/2000-es tanévben röplabdában országos serdülő, illetve az országos junior bajnokságon első, a diákolimpián 5., a 2000/2001-es tanévben az országos junior bajnokságon és az országos ifjúsági kupán első helyezést szerzett, tagja volt a magyar ifjúsági válogatottnak, amely a Rába Kupán első helyen végzett.
- ◆ **Boncz Nikolettet**, „C” osztályos tanulót, aki a kulturális élet területén nyújtott kiemelkedő teljesítményt, gimnáziumunkat több városi és megyei rendezvényen képviselte, a Nagy László – Szécsi Margit – Kondor Béla országos szavalóversenyen 4. helyezést ért el.
- ◆ **Brada Hedviget**, „D” osztályos tanulót, aki az Iskolai Diákönkormányzat elnökségi tagjaként több éven át szervezte az iskolai rendezvényeket, rendszeresen részt vett felolvasóversenyeken, vers- és novellairó pályázatokon. Több verse jelent meg a Kecskeméti és Alföldi Lapokban, három éven keresztül volt az Irodalmi Bolygó szerkesztőségi tagja.

„Legjobb tanuló”

címet, s az azzal járó 10.000 Ft-os díjat adományozott a Kuratórium

- ◆ **Kobold Edina**, „A” osztályos tanulónak: kitűnő tanulmányi eredményéért, több tanulmányi versenyen való részvételéért, példamutató magatartásáért, szorgalmáért.
- ◆ **Polyák Melitta**, „B” osztályos tanulónak, aki orosz nyelvből bejutott az OKTV 2. fordulójába, a megyei könyvtárhasználati versenyen 3. helyezést ért el, tagja volt az iskola kosárlabdacsapatának, kiemelkedő szorgalmú és példás magatartású tanuló volt.
- ◆ **Faragó Julianna**, „C” osztályos tanuló több éven keresztül kitűnő bizonyítványt szerzett, kémiából bejutott az OKTV 2. fordulójába, ECD-vizsgát és német „C” típusú nyelvvizsgát szerzett.

- ◆ **Illés Rita**, „D” osztályos tanuló négy éven át volt kitűnő tanuló, történelem, magyar és latin OKTV-n vett részt, többször képviselte a gimnáziumot az iskolatársulás különböző rendezvényein.
- ◆ **Bokor Péter**, „D” osztályos tanuló, aki mindvégig kitűnő volt, matematika-, fizika-, földrajz- és történelemversenyeken vett részt, 12. osztályban bejutott az orosz OKTV második fordulójába.

Bolyai-díjat,

s azzal járó 20.000 Ft-ot kapott

- ◆ **Lázár Diána**, „D” osztályos tanuló, aki négy éven át volt kitűnő, rendszeres résztvevője volt az iskolai ünnepségeknek, ő volt a 2000. évi Bolyai-ünnepségek szónoka, a tavalyi Magó István-ünnepség egyik főszereplője. Több alkalommal képviselte gimnáziumunkat városi rendezvényeken, versenyeken. Két középfokú nyelvvizsgát szerzett.
- ◆ **Ács Arnold Bence**, „C” osztályos tanuló, aki a Gimnáziumi Diákönkormányzat elnöke és Kecskemét város diákpolgármestere volt. Két éven át iskolai rendszergazdaként dolgozott, ECD-vizsgával rendelkezik. A MTA esszépályázatán 1. díjat szerzett, a Mikszáth országos novellapályázaton első lett, s hasonlóan több irodalmi esszéíró pályázaton. Az Oktatási Minisztérium és az Europe at school pályázatára benyújtott dolgozata eredményeként meghívást kapott egy tíznapos németországi találkozóra, ahol hazánkat képviseli.

A díjak, valamint a zászló átadása után az ünnepség a Szózat eléneklésével ért véget.

A tanévzárón került átadásra a **Pedagógus Bolyai-díj**. 2001-ben több éves eredményes oktató-nevelő munkájáért **Klinger Ádám** részesült az elismerésben, amelyet a Kuratórium elnöke adott át.

TANÁRI LÁTSZAT-KÉP

A másik oldalról, távolról persze mindig érdekesebb. És ha közelebb merészkedünk hozzá? Vagy. ha jó tükröt tartanak nekünk. Azt viszont nem árt elfelejteni, hogy ez akár torzíthat is. De: az esetleges tévedésekből is tanulhatunk. Körbelövöldözni a célt, ez is sejtheti egy el nem talált tárgy körvonalait.

Megkérdeztünk két végzős kecskeméti diákot arról, mit vártak tanáraiktól, és mit kaptak tőlük. **Ács Arnold Bence** és **Hegedűs Kármén** (12/C) néhány érdekesebb gondolat-töredékét adjuk közre:

ÁCS ARNOLD BENCE: Gimnazistának lenni – ez ma is rang. Ennek öntudatát a tanáraink is önkéntelenül erősítették, akár a félmondataikkal. Ez számunkra tartást és önbizalmat adott.

- ◆ Tanárainknak azt köszönhetem, hogy hagytak saját érdeklődésem szerint elindulni. Voltak, akik azzal egyengették az utamat, hogy megértették: kevésbé érdekel, amit ők tanítanak.
- ◆ A tanárok értékrendje között is vannak különbségek. A jó tanár a régi, klasszikus értékeket el tudja helyezni a jelenlegi valóságban. Rossz az, aki csak a régihez ragaszkodik. És rossz, aki a régit sem képviseli, úgy akar alkalmazkodni az újhoz.

HEGEDŰS KÁRMÉN: Bár fontos az oldott tanár-diák viszony, sokszor mégis hiányoltam a szigort. A tanárnak másodszülő-szerepet is be kellene töltenie, fontos, hogy erkölcsi útmutatást is adjon. Ezt ugyanis majdnem lehetetlen egyedül, magunkban kialakítanunk. Persze, senki felnőttnek nincs elég ideje erre. Mégis, szerettem volna olyan tanárt találni,

akitől tanácsot lehetett volna kérni. Bár ezt a fajta kapcsolatot nem szokás kiépíteni, senki nem csinálja, így én sem kezdeményeztem.

- ◆ Aki tanít, az fel kell, hogy tárja azokat az értékeket, amelyek egy emberben rejlenek. Elég sokszor egy-két mondat, amiből lehet erre következtetni.
- ◆ Az iskola ma is elvár tőlünk egy, nagyrészt hagyományokon alapuló értékrendet. A diákok többsége mégis inkább a most divatos lehetőségek alapján akar előre jutni. Elhiszi, hogy a jó kapcsolatok és a kellő lendület elegendő a sikerhez. Hogy minek a tudás? Fontos, akkor, ha az embernek magával szemben vannak elvárásai.

Tehát: itt egy zsebtükör-kép. Ha esetleg torzít, az adódhat a kis méretből. Továbbá, ezen kívül: a foncsor is lehet sérült, vagy az a világrészlet is, ami ebbe a kis szűk keretbe éppen most belefért.

szté

(Megjelent a *Kecskeméti Lapok Jelenváló c. mellékletében, 2001. május 31-én.*)

Tanévzáró

Június 16-án tartottuk az ünnepélyes tanévzárót. Először **Dajka Orsolya** olvasott fel részleteket *Ottlik Géza: Iskola a határon* c. regényéből, majd az énekkar *Bárdos Lajos Tiszai dallamok* c. népdalfeldolgozását énekelte el. A tanévet hivatalosan **Klinger Ádám**, igazgató úr zárta be összegző beszédével.

Ezt követően **jutalomkönyvek átadására** került sor. Jeles vagy kitűnő tanulmányi eredményeiért, példaadó szorgalmáért vehette át: **Steiner Rita (9.A), Csósz Blanka, Kollár Márta, Németh Réka, Ranga Judit (9.B), Balla István (9.C), Horváth Judit (9.D), Gudmon Emese (10.A), László Lóránd (10.B), Kürti Márta, Szabó Mária (10.C), Kulcsár Katalin (10.D), Ábrahám Réka, Hulián Ildikó (11.B), Iván Szilárd (11.C), Jeszenszky Anna (11.D).**

A Bolyai János Alapítvány díjainak átadására került ezután sor.

Tanulmányi díjat

adományozott (8000 Ft)

- **Rónyai Nórának (10.B)** jeles-kitűnő tanulmányi eredményéért, iskolai irodalmi közéleti munkájáért, a területi és országos szavalóversenyeken elért eredményeiért.
- **Besenczi Zsoltnak** és **Töttös Kornélnak (11.B)**, akik két éven át voltak az iskola stúdiósai. Valamennyi iskolai rendezvény sikeres lebonyolításához hozzájárultak munkájukkal, szabadidejük nagy részét pedig a sportversenyek videóra történő rögzítésére fordították. Tanulmányi eredményük jó, angoltól közép fokú nyelvvizsgát tettek.

Legjobb tanuló díjban,

s az azzal járó 10.000 Ft-ban részesült

- **Szatmári Nóra (11.A)**: három éven át kitűnő tanulmányi eredményt ért el, általános nevelőtestületi dicséretet kapott, példaadó volt a magatartása, az iskolai történelemverseny győztes csapatának kapitánya volt.

- **Vincze Henriett és Bartal Alexandra (11.B):** három éven voltak kitűnő tanulók, angolból középfokú nyelvvizsgát tettek. Biológiából bejutottak az OKTV második fordulójába. Szorgalmuk, magatartásuk példaadó volt.
- **Víg Gábor (10.C):** tanulmányi eredménye jeles és kitűnő volt. A Gordiusz matematikai tesztszerevenyen megyei 14., a megyei matematikaversenyen 14., a Szilárd Leó fizikaversenyen országos 5., és a Katasztrófavédelmi verseny országos fordulóján az 5. helyezett csapat tagja volt.
- **Domokos Gábor (10.C):** tanulmányi eredménye eddig jeles és kitűnő volt. A Gordiusz matematikai tesztszerevenyen megyei 4., országos 41., az Irinyi kémiaversenyen országos 25., a Szilárd Leó fizikaversenyen országos 3. helyet ért el.

Érettségi

Gimnáziumunkban június 13-22-e között tartották a szóbeli érettségi vizsgákat. Hogy milyen eredménnyel is, azt érzékeltetik az alábbi sorok:

„A” (általános + testnevelés tagozatos osztály): Magyar: 3.5 – Történelem: 3.8 – Matematika 2.94 – Angol: 3.44 – Német: 3.61 – Latin: 4.00 – Fizika: 3.00 – Kémia: 4.00 – Biológia: 3.5 – Földrajz: 3.4 – Számítástechnika: 2.5 – Ének: 5.00

„B” (angol nyelvi tagozatos osztály): Magyar: 3.8 – Történelem: 4.3 – Matematika 3.19 – Angol: 4.56 – Német: 4.6 – Latin: 3.5 – Francia: 5.00 – Fizika: 4.5 – Biológia: 4.33 – Földrajz: 4.75 – Számítástechnika: 4.00 – Olasz: 4.2

„C” (matematika + számítástechnika tagozatos osztály): Magyar 3.6 – Történelem: 4.1 – Matematika: 3.74 – Angol: 4.83 – Német: 4.23 – Orosz: 5.00 – Latin: 4.00 – Fizika: 4.6 – Kémia: 5.00 – Biológia: 4.67 – Földrajz: 3.5 – Számítástechnika: 4.33

„D” (német nyelvi tagozatos osztály): Magyar 4.35 – Történelem: 4.45 – Matematika: 3.57 – Angol: 4.68 – Német: 4.83 – Orosz: 5.00 – Latin: 4.00 – Kémia: 5.00 – Földrajz: 4.33

Iskolai átlag: Magyar: 3.8 – Történelem: 4.16 – Matematika: 3.36 – Angol: 4.38 – Német: 4.32 – Orosz: 5.00 – Latin: 3.88 – Francia: 5.00 – Fizika: 4.00 – Kémia: 4.67 – Biológia: 4.17 – Földrajz: 4.00 – Számítástechnika: 3.61 – Ének: 5.00 – Olasz: 4.2

Kitűnőre érettségiztek

Bársony Erzsébet és Polyák Melitta a „B” osztályban; - **Faragó Julianna és Meskó Katalin** a „C”-ben; - **Bartucz Nikolett, Bokor Péter, Gálig Gréta, Kákonyi Noémi, Lázár Diána, Szabó Ágnes** a „D” osztályban.

Hurrá, felvettek!

... kiáltok veled, kis elsős (kilencedikes), ki most talán épp ott ülsz a kettes tanteremben, ahol májusban még én rejtegettem a puskákat. Ha hiszed, ha nem, egy cipőben járunk. Téged is, engem is idegen falak vesznek körül, s bizalmatlanul pislogva nyomorogsz a büfé előtti sorban, melynek élén mindig illik kérned „még valamit”.

Hidd el, a látszat ellenére remek suliba kerültél itt, a város peremén. Meglátod, a legtöbb tanár a zord tollvonások mögött anyagi szívet hordoz, és ezt azért hidd el, mert nekem már nincs miért nyaliznom. A testnevelő tanárok például előszeretettel fenyegetőztek a Bolyai-körrel, ám nekünk a négy év alatt egyszer sem sikerült megismerni ennek útvonalát. Még

akkor sem, amikor „nagyon akartuk”. Ez egy olyan intézmény, ahol mindenki jó fej, az igazgatótól kezdve majdnem a takarítónőig.

Az iskola jó szokása, hogy általában jóváhagyja az IDB elvetemült ötleteit, csupán az ötletek és tettek száma kevés olykor. Ajánlom figyelmedbe a portás nénit, aki valódi kulcsembert, és ha gyakran jársz hozzá fénymásolni, és mosolyogsz rá, a neveden szólít.

Jó kapcsolatot érdemes még ápolni a konyhás nénikkel, akik így inkább elnéznek egy otthon felejtett kajajegyet, bár ehhez tavaly még némi „franciatudás” sem ártott. Számítástechnika tagozatos diákoknak jegyzem meg, hogy a kajajegyet tényleg nem lehet hamisítani, az ebédbefizetést nyilvántartó számítógép pedig nincs a hálózatra kötve – sajnos.

Amit még figyelmedbe ajánlok, az az alapítványi befizetés. Havi 800 forint. Csupán három minőségi csapolt sör ára, vagy két doboz cigi, de sok kicsi sokra megy, két év múlva ebből a pénzből lesz majd új számítógép a szemed előtt.

No, látod, máris jobb helyzetben vagy, mint én, egy csomó mindent megtudtál, én meg még mindig csak ott járok, hogy hurrá, felvettek!

Ács Arnold Bence

(A szerző a Pázmány Péter Egyetem történelem szakos hallgatója. A „C” osztályban érettségizett, három éven át volt szerkesztőségi tagunk – és két éven át Kecskemét diákpolgármestere. Ő nyerte el az elmúlt négy év során pályázataival a legtöbb díjat a bolyaisok közül.)

„Sosem adom fel...”

Bolyai-díjas tanárok: Vargáné Hajdú Mária

Tóth Katalin riportja

– Hol nőtt fel? Hol tanult?

– Mezőkövesden születtem (Borsod megyében), ott végeztem el az általános iskolát. *Kaló Judit* tanárnővel egy általános iskolába jártunk, csak ő évekkal később. Középiskolába – a bátyám után – Kazincbarcikára kerültem az Irinyi János Vegyipari Szakközépiskolába. A kémiát már általános iskolában is nagyon szerettem, ezért is választottam ezt az iskolát (no meg a bátyám is oda járt!). Ma már felnőtt fejjel látom, hogy a gimnázium sokkal többet nyújtott volna, hisz nem maradtam közvetlenül a pályán, tehát nem vegyész lettem. Sajnálom, hogy nem volt ének, biológia és földrajz óránk, és történelemből sem kellett érettségiznem! Magyar nyelv és irodalomból viszont kitűnőre érettségiztem!

– Férjével szinte közös a pályafutásuk. Hol és mikor ismerkedtek meg? Hogy kezdődött...?

– A középiskola után a Kossuth Lajos Tudományegyetemre jelentkeztem Debrecenbe, kémia-fizika szakra. Ezen a szakon, az első évfolyamon igen kemény volt a matematika. Az első félévi vizsgámon vissza is kéretett a tanár egy utóbeszélgetésre. Úgy gondoltam, nem árt, ha segít valaki...

– Hazaviszik a munkahelyi problémákat?

– Nem. És az iskolában sem foglalkozunk családi dolgokkal. Sokszor egész nap nem is találkozunk. Persze ez nem jelenti azt, hogy soha nem beszélünk a Bolyairól, de nem az ún. munkahelyi probléma kategóriába esnek azok a dolgok, amelyekről beszélünk.

– Kifaggatják Petit, hogy mi volt a suliban? Vagy előbb tudnak mindent?

– Megbeszéltük, hogy jobb, ha ő mondja el az eseményeket és nem a kollégáktól halljuk előbb.

– Lányuk katonás volt, hogyhogy?

– A Petőfi Általános Iskolába járt, ahol a szülők előszeretettel vitték el a gyerekeket hat- és nyolcosztályos gimnáziumokba. Mi nem akartuk, de az osztályösszevonás miatt

rákényszerültünk. Petinél már okosabbak voltunk és ötödik osztályban átvittük az Arany János Általános Iskolába. Ez az iskola a társulás tagja.

– **Mennyire használja, amit tud, tanít pl otthon a háztartásban? Ha hall, lát egy kémiai dolgot, kapcsolódik a képlet meg a többi?**

– Annyira, amennyire nektek is szeretnék megtanítani, csak ti nem igen akarjátok megtanulni! Egyébként nem vagyok elvakult kémia tanár, azaz, ha látok egy csodálatos tavat, nem a H₂O molekulák röpködnek a szemem előtt!

– **Mikor fedezte fel a „kémia szépségét”?**

– Ahogy már mondtam, már általános iskolában is szerettem a kémiát. Az igazi szépségét akkor fedeztem fel, amikor a miértekre is választ kaptam. Ezt szeretném nektek is átadni!

– **Mindig tanár akart lenni?**

– Azt hiszem, igen. Egy-egy hónap végén néha megfordul a fejembe, hogy jobb lett volna a pénzügyi pálya, de hiszek abban, hogy újra megfelelő társadalmi rangot kap a pedagóguspálya is.

– **Hogy áll(t) a humán tárgyakkal?**

– Erről beszéltem már. Rengeteget olvastam. Nagyon hiányzik a szépirodalom, mert időhiányában szinte kizárólag csak a szakirodalom olvasására jut időm. Szeretem a verseket, különösen Radnóti, de a ti verseiteket is szívesen olvasom.

– **Tesiseket tanít. Hogyan emlékszik vissza a tornaórákra?**

– Mindig szerettem a mozgást. Vannak korlátaim alkatomnál fogva (pl. nem tudok magasat ugrani), de mindig megtaláltam a nekem megfelelő mozgásformát. Középiskolában kosaraztam és tájékozódó futó voltam. Most is sportolok: futás, jóga, torna szerepel a listán. Mindig nagyon csodálkoztam azokon a fiatalokon, akik megmozdulni is lusták. Nem most, majd negyven év felett fogják érezni a rendszeres mozgás hiányát, amikor a mozgásszervi bajaik jelentkezni fognak.

– **Gyakran látom kézilabda meccseken önfeledten szurkolni. Honnan a játék iránti szeretet?**

– Minden sportot kedvelek, és lelkesen szurkolok, ha látom, hogy akarnak és tudnak is a pályán. Ott sem szeretem, ha valaki félgőzzel teszi a dolgát! A gimnáziumban úgy alakult, hogy az igazgató úr a kosárlabdát patronálja, én pedig a kézilabdát vállaltam fel. Talán ez az oka, hogy gyakrabban vagyok a kézi meccseken és ritkábban a kosár meccseken. De az ő sikerüknek is ugyan úgy örülök, mint a kézilabdás eredményeknek.

– **A kenutúrák aktív szervező-szereplője. Ezek szerint szereti a vizet?**

– Hogyne, ha leér a lábam. Ugyanis nem tudok úszni. Próbálkoztam többször, de valami miatt nem sikerült megtanulni. Az édesanyám is 67 évesen tanult meg úszni, így még én sem adtam fel a reményt. Emiatt a kenutúrára én a szárazföldi feladatokat vállaltam fel. Azért megtanultam evezni is, tudok kenut kormányozni, de csak a tanár úr ülhet a kenuban. Ő a mentőöv, ha gond lenne, egyébként nem segít.

– **Cigarettazik?**

– Nem. És nagyon szeretném, ha senki nem cigarettázna!

– **Az alkoholról csak tanít?**

– Vannak olyan alkalmak, amelyekhez hozzátartozik a finom ital fogyasztása is. A finom ital véleményem szerint a száraz fehér és/vagy vörös bor. Az édes italokat nem szeretem.

– **Van kedvenc étele?**

– Mindent szeretek, talán a sütemények és az édes ételek kivételével. Nagyon „leveses” vagyok.

– **Osztálya(i)?**

– Csak „A” osztályban tanítok. Mindegyik kedvencem, ha lehet velük dolgozni. De, ha nem ...!

– **Tanítványa(i)?**

– Ahogy anyaként nem teszek különbséget a gyerekeim között, úgy tanárként sem. De nagyon haragszom, ha szemtelen, lusta, nemtörődöm a „kölök”.

– **Munkatársa(i)?**

– Azokat a kollégáimat kedvelem, akik velem együtt azon dolgoznak, hogy ez az iskola a lehető legjobb legyen. Szerencsés vagyok, mert intézményünkben nagyon sok ilyen tanár és dolgozó van.

– **Mi köti a Bolyaihoz leginkább?**

– Minden. Alapító tagként és immár nyolcadik éve igazgatóhelyettesként dolgozva a Bolyai minden pillanatának részese voltam. Az igazgató úr irányításával, a nevelőtestület aktív közreműködésével sikerült olyan iskolát létrehozunk, amire mindnyájan büszkék lehetünk.

– **Mennyire nyit az új felé itt, otthon és ott belül?**

– Alaptermészetem a nyitottság, ezért eléggé fogékony vagyok az újra. Ugyan akkor türelmes is vagyok, így „nem rontok ajtóstól a házba”. Azaz, ha valami új dolgot találok, amit szeretnék az iskolában is megvalósítani, akkor először megismertetem azt kollégáimmal, hagyok egy kis időt az átgondolásra. Otthon még könnyebb a helyzet, mert mind a négyen hasonló tulajdonságokkal rendelkezünk.

– **Tanul(na) még?**

– Állandóan tanulok. A második diplomámat két éve szereztem meg. Az idei tanévben a számítástechnikai ismereteimet szeretném bővíteni és német nyelvből végre szeretnék továbbjutni a „kézzel-lábbal” szintről. Az intézményünkben folyó minőségfejlesztési munka állandó önképzést igényel, rengetek szakirodalmat kell olvasni, és több konferencián is részt veszek ebben az évben. Az „élethosszig tartó tanulás” számomra nem egy szlogen, hanem a valóság.

– **Van nagy álma, vágya?**

Semmi extra, csak az egészség és az, hogy gyermekeim boldogok legyenek, megtalálják helyüket az életben. Én, illetve mi, a férjemmel, megtaláltuk a helyünket a munkában és egymás mellett. Gyermekeinknek és mindenkinek ezt kívánom.

– **Van ars poeticája?**

– Igen van, csak nehéz megfogalmazni. Úgy gondolom, *hogy az ember cselekedetei megmutatják ars poeticáját* is. Számomra fontos és életvitelembe beépült: a humánus, a munka szeretete, a kitartás, a soha nem adom fel elve, a tudás, a jókedv, a becsület, a mások tisztelete, a tolerancia.

– **Mit kérdezne magától 10 év múlva?**

– Mivel szeretném, ha életemben nagy változás nem következne be, így nem jut eszembe most semmilyen kérdés.

Hír:

Kósa Edina, a 10/A osztály tanulója a Kaposváron megrendezésre került **Országos ifjúsági és Díjlovagló bajnokságon** két számban is az **első helyen végzett**. Csapatban harmadik lett.

**Európa-bajnok, és világbajnoki 2. helyezett lett
a volt Bolyais: Valkay Erzsi**

A magyar lányok elkápráztatták a vízilabdát szerető közönséget: a döntőben 10:8-ra verték az olaszokat... Valkay Erzsébet és Valkay Ágnes remek játékkal segítették hozzá válogatottunkat az aranyéremhez.

Valkay Erzsébet, Bözse, 1997-ben érettségizett a Bolyaiban, aki a kecskeméti Villanó Fókák csapatából **Nápolyba**, majd **Palermóba** igazolt, **az Európa-bajnokság döntőjén**,

fordulásból egy olyan elképesztően szép gólt lőtt, amit minden tévécsatorna szenzációként ismételtetett híradásaiban. A szép szőke hölgy Kecskeméten nyilatkozott:

- Olaszországba mentem férjhez, a párom vízilabdaedző volt Nápolyban, de a kedvemért ő is Palermóba igazolt. Ági húgom most az ő csapatában játszik.

- Itáliában meg lehet élni ebből a sportból?

- Igen. Mi ugyan csak töredékét keressük, mint a kint pólózó magyar fiúk, de ez a töredék még így is sokszorosa annak, mint amennyit az egyébként eléggé mostoha sorsú magyar bajnokságban kapnak ma a lányok. De ami még fontosabb: legutóbb, a bajnoki döntőn kétháromezer szurkoló biztatott bennünket Olaszországban, itthon viszont leginkább csak a játékosok szülei nézték meg hasonló fontosságú meccseinket.

- A Margitszigeti Eb-n, azért más hangulat volt tapasztalható.

- Az elképesztően nagyszerű volt. Ott sok ezren szurkoltak értünk, még többen a tévékészülékek előtt. Ilyenkor minden sportoló hajlamosabb arra, hogy csodákat produkáljon.

- Japánban újra a medencébe kell ugrani, hiszen következik a világbajnokság.

– Így igaz, de az ausztrál olimpiai bajnok női pólós csapat is ott lesz majd, meg az ezüstös USA, s Kanada vízilabdázó hölgyei ugyancsak figyelmet érdemelnek. Mi viszont, egy Eb-győzelem után már senkitől sem félünk. Ráadásul fiatal lányok csapata a miénk, akik még a következő olimpián, Athénban is képesek lehetünk megdobogtatni sikereinkkel a magyar szíveket – állítja Bözse.

(Részletek Koloh Elek: Azok a csodálatos Valkay lányok c. írásából, megjelent a Kecskeméti Lapok 2001. június 28-i számában.)

Tallózó

Európa-bajnoki döntősök

(Kecskeméti Lapok 2001. április 26)

Áprilisban a csehországi Strakoniceben zajlott a Kosárlabda Leány Kadett Európa-bajnoki középdöntő. A tavaly augusztusban, a kecskeméti selejtezőben megismert csapat sikeresen szerepelt, mivel a hat ország részvételével lebonyolított tornán a 3. helyet szerezte meg, és ezzel az eredménnyel 1991 után kadett válogatottunk kijutott az Eb-re, melyet júliusban, Bulgáriában rendeznek.

Az eddigi sikerekhez nagyban hozzájárult három kecskeméti kosaraslány, akik oszlopos tagjai a kadett válogatottnak. A **Bolyai-gimnázium tanulóit, Serbán Anettet, Tordasi Petrát és Szentkirályi Rékát** kérdeztük a sikeres szereplés hátteréről.

A lányok elmondták a bevezetőben, hogy hét éve kosárlabdáznak. Nagyon sokat köszönhetnek **Adamik Feri bácsinak**, akinél kezdtek el tanulni mindhárman. Feri bácsi a kadett válogatott jelenlegi szakmai igazgatója.

– Eddigi legjobb eredményetek?

Réka: – A kecskeméti selejtező megnyerése, majd a mostani középdöntőn való továbbjutás.

– A selejtezőben elért győzelem után milyen céllal utaztatok a középdöntőre?

Petra: – Mivel tavaly hazai pályán veretlenül lettünk elsők, most is a továbbjutás volt a célunk, ami a hatszorosos mezőnyben az 1-3. hely valamelyikét jelentette.

– Miként alakult a bemutatkozás?

Anett: – A nyitómérkőzése 11 ponttal vertük a török válogatottat, majd ezt követte a Belgium elleni meccs, amelyen magabiztosan győztünk 22 ponttal.

Réka: – A jó kezdés és a szerényebb képességű csapatok után játszottunk a házigazda Csehországgal, akiket mintegy ezer szurkoló biztatott, de így is az utolsó negyed előtt 63:60-ra mi vezettünk. Az utolsó öt percre sajnos elfáradtunk, és a csehek 85:78-ra győztek.

Petra: – A későbbi csoportgyőztes franciák következtek, akik ellen végig hátrányban voltunk, végül 18 ponttal kaptunk ki.

– **Két győzelem és két vereség után Litvánia ellen csak a győzelem volt szükséges a továbbjutáshoz?**

Réka: – Egy könnyűnek tűnő mérkőzést tettünk majdnem nehézé a végére, mivel végig vezettünk 10-15 ponttal. A litvánok a végére felzárkóztak, de a győzelmet már nem engedték ki a kezünkől, 77:72-re győztünk, ami a továbbjutást jelentette.

– **Milyen eredményt szeretnétek elérni a nyári Európa-bajnokságon?**

Anett, Réka: – Szerintünk reális esély a tizenkettes mezőnyben az 5-8. hely valamelyikének a megszerzése.

Petra: – Jó lenne bekerülni az 1-4. csapat közé, ami hasonló jó eredmény lenne, mint a 91-es csapat 4. helyezése.

A bulgáriai Veliko Tarnovóban megrendezett Eb-n a magyarok a 9. helyet szerezték meg.

Serbán Anett: Május végén Franciaországban voltunk és részt vettünk egy tornán, majd Jugoszláviában szerepeltünk, míg végül Baján edzőtáboroztunk, és megpróbáltuk a lehető legjobb formát az Eb-re időzíteni. Csoportunkban közel hat egyforma csapat küzdött, és a pillanatnyi különbségek döntöttek... A spanyol csapat ellen kezdtünk, sajnos nem tudtunk róluk semmit. A féldőben még hét ponttal vezettünk, de sajnos, a mérkőzést elveszítettük...

Tordasi Petra: A vereség után két győzelem következett a lettek és a horvátok ellen. Igen jól játszott a csapat. A lettek ellen 19 ponttal diadalmaskodtunk, a bronzérmes horvátokat 7 ponttal vertük. Ekkor mindenki elkönnyvelte, hogy a csapat bejut a legjobb négy közé.

Szentkirályi Réka: Sajnos szerencsétlenek voltunk, mivel a görögök ellen semmi nem jött be, nekik viszont azon a meccsen minden, így a szlovákok ellen, az utolsó csoporttalálkozón, ha egy ponttal győzünk, akkor már csoportelső lehettünk volna. Elfáradtunk, és 7 ponttal kikaptunk – csak hatodikak lettünk a csoportban, mivel körbeverések miatt, az egymás elleni eredmények számítottak. Mivel csak az alsóházban folytathattuk, a csapatunk a hátralévő két mérkőzést felszabadultan játszva, biztosan győzött Bulgária, és a 9. helyért Jugoszlávia ellen. Én személy szerint nagy bravúrnak tartom a csapat szereplését ebben a kiegyensúlyozott, erős mezőnyben.

(hofi)

Ui.: Hogy mégsem találkozhatunk Szentkirályi Rékával és Tordasi Petrával a Bolyaiban, az Kecskemét sportsődjének köszönhető, úgyszintén. Szeptembertől mindketten a GYSEV Sopron játékosai, mint korábban Dali Tímea is! – No comment! (A szerk.)

Alpok-Adria

A múlt tanévben négyfős csapatunk járt Ausztriában, **Bad Radkersburgban**, a hagyományos Alpok-Adria diáktalálkozó színhelyén. *Itt osztrák, szlovák, cseh, szlovén, horvát, olasz és magyar* gyerekek vett részt az egyhetes rendezvényen.

Kollégiumban volt a szállásunk, így a délelőtti iskolai foglalkozások „helyben” voltak. Az első közös vacsora igen furcsa volt. Annyi nemzetiségű diák egy helyen. Vicces volt, amikor elkezdtem valakihez németül beszélni, és ő értetlen arckifejezéssel hozta tudtomra, hogy csak angolul tud, vagy pedig anyanyelvén, horvátul. Nos, a kezdeti nehézségek aztán hamar megoldódtak, és gyorsan megismerkedtünk a szobatársakkal is. A magyar diákok közül mindenkinek legalább egy másik magyar volt a szobatársa, engem két cseh és egy osztrák lánnyal „zártak össze”.

A délelőtti foglalkozások nagyon érdekesek voltak. A csoport, amiben én is dolgoztam, a „fény varázsát” tanulmányozta. Különböző fizikai kísérleteket végeztünk fényvel, árnyékkal és színekkel kapcsolatosan, amiket aztán később művészeti alkotásokban kellett

megörökítenünk. Emellett még olyan kérdéseket is feszegettünk, mint pl. vannak-e egyáltalán színek, vagy azokat csak egyszerűen a fény hatására látjuk? Mi lenne, ha a fény, pl. fekete lenne?

Rajtunk kívül még nyolc csoport munkálkodott ezen a projekten. Egyesek csillagászzal és az ahhoz kapcsolódó mítoszokkal foglalkoztak, mások biológiával, nyelvekkel, történelemmel, de voltak, akik filmet forgattak. Az utolsó estén pedig be kellett mutatnunk, hogy mi mindent is csináltunk egész héten, milyen témában tevékenykedett a csoport. A rövid előadások mellett mindenkinek volt még egy kiállítása is. A kötelező programok mellett lehetőségünk volt megismerkedni a város nevezetességeivel, szépségeivel, megmártózhattunk a híres Bad Radkersburgi gyógyfürdőben, és átsétálhattunk a szlovén határon is, mivel az közvetlenül a város határában volt. Estéinket zömmel a kollégiumban töltöttük. Biliárdoztunk, pingpongoztunk, vagy gitárszó mellett énekeltünk.

Úgy érzem, az egy hét minden szempontból nagyon hasznos volt számunkra. Új barátokat szeretünk, ismertünk meg, és egy csodálatos vidékkel lettünk gazdagabbak. Együtt voltunk a 2000-es Alpok-Adria találkozón **Pető Nikolett** és **Koletár Gáborral**.

Kele Ildikó

Első udvarhölgy lett **Beliczki Nóra** a július utolsó szombatján megrendezett **Tőserdő Szépe** versenyen. A Bolyai 12. osztályába járó széplány kedvenc időtöltése a tánc. Az *Akrobat Dance* táncscsoportban próbálja ez irányú képességeit fejleszteni.

Történelem, egy kicsit másképp

2000 májusában a folyosón sétálva, egy szünetben hallottuk meg Búti Csaba történelemtanárunktól, hogy az államalapítás ezredik évfordulója alkalmából a Bolyai történelmi munkaközössége vetélkedőt rendez. Ösztönzésére mi, az akkori 9. D-sek is beneveztünk egy négyfős csapattal, bár kissé vonakodva indultunk neki a versenynek. Hamarosan kiderült azonban, hogy a tanulás mellett szórakozásra is módunk lesz, vagyis **a történelem lesz a feladat, de egy kicsit másképp**.

Rögtön az első forduló keretében a csapatok azt a feladatot kapták, hogy a nyári szünetben utazzanak Budapestre, s egy feladatlap segítségével **járrák végig az államalapítás korához kötődő emlékhelyeket**, múzeumokat, egyházi létesítményeket. Minden csapat maga döntött mikor, hogyan oldja meg a feladatot. Mi valóságos kalandként éltük meg a város felfedezését. Elsőként a **Mátyás-templomba** mentünk, ahol Imre herceg, I. László és III. Béla királyunk emlékeivel találkoztunk. Aztán a **Magyar Nemzeti Galériában** történelmi tárgyú festmények és fotók segítségével ismerkedtünk a korról, valamint annak művészi megjelenítésével. Voltunk a **Szent István bazilikában** is, hogy megnézzük a Szent Jobbot, Szent István ereklyéjét. A **Nemzeti Múzeumban** pedig a koronázási palástot, s a Prágából rövid időre hazánkba érkezett Szent István kardot csodáltuk meg. **Hogy bizonyítsuk az egyes helyszínek felkeresését, fényképeket kellett a csapatról készíteni**. De, hogy valamennyien a képen lehessünk, ahhoz valakit meg kellett kérni, ugyan fotózzon már le bennünket, vagyis „ismerkedni” kellett!

Persze a budapesti kiránduláshoz kapott feladatlapra még idehaza is sokat kellett dolgozni, úgyhogy a tanév kezdetén benépesült a könyvtár, s a csapatok egymás kezéből vették ki a könyveket, Irénke néni nagy örömeire. Szeptember közepén kellett leadni az első forduló feladatlapját, de szerencsére elég sok időt vett igénybe a javítás, így kifújhattuk magunkat a második forduló előtt, ami jól is esett, mert mint kiderült, bizony jó adag olvasnivaló várt ránk. Felosztottuk magunk között az olvasmányokat, ismét bevettük

magunkat a könyvtárba, s a könyvek ismét kézről-kézre jártak a csapatok között, s újból tetőfokára hágott az izgalom.

A második fordulón 2000 decemberében a csapatok a megadott szakirodalom alapján egy sok-sok kérdésből álló feladatlapot kaptak, amit a négyfős csapat közösen oldott meg. A tét nagy volt, mert ekkor dőlt el az első két forduló alapján, hogy mely csapatok is jutnak majd a döntőbe. Mi, bár „kedvencünk”-kel, a vaktérképpel igencsak megküzdöttünk, nagy örömünkre a döntőbe kerültünk!

Eközben a verseny résztvevői a Bolyai-napok keretében **Makk Ferenc történész előadásán** még további ismeretekkel gyarapíthatták az államalapítás korára vonatkozó ismereteiket.

A döntőre végül is 2001 márciusában került sor. A hat, döntőbe jutott csapat s az iskola történelemtanárai – **Harkai Hajnalka, Dani Erika, Huberné Fekete Elvira és Búti Csaba** – igazán kellemes délutánt töltöttek együtt. Bár itt is a tudásé volt a főszerep, mégis sokat neveltünk. Az egyik feladat szerint például, minden csapatnak **meg kellett jelenítenie egy-egy korabeli mondát, történetet**, ám az eszközök és lehetőségek behatároltsága miatt nagyon sok ötletre volt szükség azok kivitelezéséhez. Mi a „korona és kard” történetét játszottuk el, állítólag nagyon ihletetten! Mindenesetre a két óra gyorsan elröpült, s a helyezésektől függetlenül mindenki nagyon jól érezte magát. **Az első helyezést a 11. A osztály csapata érte el, s mi lettünk – a 10/D-sek – a másodikak!**

De még mindig nem volt vége, hisz ezután következett a jutalom, ami nem volt más, mint egy **kirándulás** 2001. április 28-án! Ezen minden, a vetélkedőbe bekapcsolódott csapat részt vehetett, de **az első három csapat ingyen utazhatott**. Bár a buszunk rögtön indulás után lerobbant, s emiatt majd egy óras késéssel indult a program, ez senkit nem zavart. Egész nap nagyon jó hangulat uralkodott.

Természetesen a kirándulás is az államalapításhoz kötődött, így először **Esztergomba** mentünk, Szent István szülő- és koronázási városába. Először a frissen felújított **Vármúzeum** termein sétáltunk végig egy lelkes vezetővel, akinek biztatására **III. Béla csodálatos gótikus kápolnijában** Tarjányi Tamás éneke révén megismerkedhettünk a terem akusztikájával is. Nagyon élveztük azt az üvegpadlójú termet is, ami a vár mélyebb rétegeit tárja a látogatók szeme elé. Meglátogattuk a Bazilikát is, a magyar katolikus egyház központi székesegyházát. Megtekintettük **Mindszenty József sírját**, s megnéztük a nevezetes **Bakócz-kápolnát**, s természetesen a diáksereg kívánsága is teljesült, a kupola megmászása. A kirándulás másik állomása **Székesfehérvár** volt, ám az oda vezető úton rövid pihenőre megálltunk **Zsámbékon**, a csodálatos középkori romtemplomnál. Székesfehérváron természetesen a **Romkertbe** vezetett az utunk **István király szarkofágjához**, de hazaindulás előtt még egy kötetlen sétára is jutott időnk. Este hatkor egy hosszú nap, s egy hosszú történelemverseny fáradtságával szálltunk ugyan buszra, de továbbra is töretlen jókedvvel, s azzal a jó érzéssel, hogy sokkal többet tudunk Szent István koráról és az államalapítás koráról, mint e vetélkedő nélkül tudnánk!

A „Be fair” csapat tagjai:

Hári Krisztina, Kulcsár Katalin, Szeleczki Ildikó, Varga Ildikó

BRAUNITZER GÁBOR

ZENE ÉS LÉLEK

EZ A HOZZÁSZÓLÁS nem ám valami bántás akar lenni, vagy ilyesmi. Nem vagyok én olyan ember, aki csak úgy nekiront a másiknak, mondván, hogy csak nekem lehet igazam, továbbá, hogy a te apukád különben is hülye. Fogalmazzunk úgy, hogy most bekapcsolódom a tudományos párbeszédbe, amelyet Lombos Péter indított útjára.

A ZENEI ÍZLÉSE MIATT megvetni valakit kétségtelenül tahóság. Tapasztalataim szerint azonban ez nem így működik. Nem a zenei ízlése miatt szólnak meg valakit, hanem az egy bizonyos zenét hallgatók csoportjára általában jellemző, - többnyire nem pozitív – jellembeli tulajdonságok összességét illetik a kérdéses zenei irányzat nevének címkéjével. Ebből lesz az, hogy „Hülye Rapper”, stb.

KELL-E A RAPHEZ TEHETSÉG? Attól függ, hogy melyikhez. Az eredeti, amerikai rap valóban nem egyszerű műfaj, noha a hangszeres részek nem mondhatók kifejezetten technikásnak. A mai, magyar rap viszont még ennek is csak gyenge utánpótlása. Ami a szöveget illeti: Gyorsan káromkodni egy jó kocsis is tud. (És nem ritka, hogy ebben az esetben is szó esik a romákról, ill. a prostituáltokról, nem is beszélve a kifinomult családszerkezeti analízisről.) Ehhez nem kell különösebb tehetség.

JÓT TESZ-E A RAP A SZEMÉLYISÉGNEK? Az itt a probléma, hogy a rap alapvetően az afro-amerikai kisebbség(?) elnyomatottságából eredő társadalmi feszültségre alapoz. Ez alapvetően olyan probléma, amiről fogalma sem lehet annak, akinek a népét nem tiltották ki a fehérek buszairól, iskoláiból, stb., még a huszadik században is. Ez az egész szomorú, de igazán csak az szomorú, amikor ezt az életérzést magyar viszonyokra alkalmazva, Gengszter Zoltán interpretációjában hallgatja, és ráadásul érzi is a magyar fiatalság. Ebből az egészből a végén nem lesz más, mint egy nemistudjamiellentiltakozó, kinyírlakhaver - típusú zavarodott személyiség, aki tényleg elhiszi, hogy majd jól leüt mindenkit, aki nincs a bandában, és akkor eljő a szociális jó, vagy el sem gondolkodik, hogy miért jó az, ha leüt mindenkit, esetleg, hogy jó-e az egyáltalán, ha leüti őket. Ha ezt vesszük tekintetbe, elmondhatjuk, hogy a rap valóban építő jellegű, a közjót is elősegítő műfaj. (Azzal a megszorítással, persze, hogy $3+2=6.88$, és hogy Jézus valahol most éppen az Újszövetséget dedikálja.)

A SZOCIÁLIS PROBLÉMÁKAT pedig én is látom, noha engem nem emlékeztetnek a saját lakóhelyemre. Soha nem laktam Bronxban, milyen érzés? És tényleg, bejárós vagy, vagy koleszos?

Na jó. Csak vicceltem. De komolyan: Szerintem a romákat nem kizárólag a társadalom juttatja oda, ahol vannak, és a prostituáltokról sem hiszem, hogy mind az éhhalál ellen küzdő szexuális rabszolga lenne. A Mc Donalds régi téma már, de szerintem az sem oka semminek, ráadásul a csípős burgerjük kifejezetten jónak mondható. A napszemüveges satufejű ekeparasztokról (a fogalomért külön köszönet Györgyi Kornélnak) pedig csak annyit, hogy én is szívesen megvonnám tőlük a levegővétellel járó előnyöket.

TÉNYLEG A ZENE HATÁROZZA-E MEG a lelki világunkat? Hát, jobb esetben csak tükrözi, de valóban úgy tűnik, hogy mostanában ez a tendencia. A színpad a szószék és a tanári katedra szerepét öltötte magára, ami jó is, meg rossz is. Jó azért, mert zenész vagyok, rossz azért, mert nem mindenki tudja vállalni az ezzel járó felelősséget. Nem kétlem, hogy a rap is tud értékes gondolatokat közvetíteni, de mi lenne, ha kihagynánk a súlyos testi sértésre vonatkozó passzusokat, ill. redukálnánk a káromkodást? Elveszne a hatás? Esetleg nem maradna dalszöveg?

Persze bárkinek joga van azt hallgatni, amit csak akar. De eszmeileg azonosulni ezzel nem olyan egy kicsit, mintha a száz kilós fekete amerikai gettó-rapper vállán hordozott magnójából magyar népdalok bömbölnének?

(Ezzel a címmel jelent meg Lombos Péter glosszája a 25. (2000. decemberi) számban. Az írás szerzője a Szegedi Egyetem másodéves bölcsészhallgatója, 1999-ben érettségizett a „B” osztályban, szerkesztőségi tagunk volt.)

Ács Arnold Bence

Azért, mert...

Előítélet: csúnya, de szükséges dolog, mely megvan mindenkiben. Akkor tölt el meglegéddel, ha beigazolódik. Akkor jó, ha óvatosságra int.

Azért, mert valaki szemüveges, nem biztos, hogy értelmesebb, mint a többiek. Viselhetne kontaktlencsét is.

Attól még, hogy szőke haja van, és nem zselézi, nem kell többet várni tőle.

Csak azért, mert ingnyakát begombolva hordja, és olykor ki tud nyögni egy egészséges bővített mondatot, nem szabad többet várni tőle. Ez előítélet. Ő ennek persze örül; imponál neki és próbálkozik több lenni, mint ami. Próbál megfelelni, szeretné fenntartani a látszatot, szeretné maga is elhinni. De ha nem sikerül, az emberek csalódnak: lám, ez is csak olyan...

És amikor mások csalódnak benne, önmagában is csalódik.

Ui.: Azért megköszönhetné az előítéletet. Több lett általa.

(Hamilkar Barkas)

Bóti József

Ő

Nem volt fény a vaksötétben,
Kedves hang a suttogó mélyben.
Nem volt mindent elsöprő vihar,
Kecsesen kacér juhar.

Nem volt jeges sör melegben,
Forró éj a berekben.

Nem volt zajos divatember,
Ki elvek nélkül semmit nem mer.

nem volt feltörekvő páva,
Kinek teljesül minden álma.
Nem volt teljes, tökéletes,
Szívdöglesztő, fergeteges.

De...

Ő volt az első gondolat,
Reggel, mikor indul a vonat.

Ő volt a biztos menedék,
Hová a vándor betér.

Ő volt a huncut kedvesség,
Belülről fakadó nemesség.

Ő volt a zárkózott báj,
Aranyos, mosolygós láng.

Ő volt a legszebb álom...

De... Most már hiába várom.

ÉN

Lenézek a víztükörré,
Támaszkodva egy kőre,
S látom ráncos arcom.
– Ez lett belőled! – hallom.

Pedig bárki lehettem volna,
Jelen s jövőendő kormányzója.
Rajtam múlt, mire viszem,
De az érzelem hajtott, nem az eszem.

Az akarat elhalt-
Az arcom megfagyott.
A homályos kétség
Jelenné változott.

Üres fejjel nézem a tévét.
Minek? Ki tudja üres képét
Vagy Isaura szeméért,
Semmitmondó beszédéért.

Ha kikapcsolnám,
Talán felfedezném az életet,
Mosolygós rám kacsintó népeket.

Nem a tanulás kétsége lenne a mindenem,
Nem félnék a hétfői németen.

Lehet, hogy nem késő még,
S talán még megragasztható a kép,
Kiönthető a forma,
Leendő önmagam irányítója.

Brada Hedvig

Egy könnycsepp

Látom ezt a mérhetetlen
Fájdalmat a két szemedben.
Miként születik benne
Ahogy gyűlik a könnycseppbe'
Bánataid hosszú sora,
Fájdalmaid láncolata.
Sír szemed íves vonala
Zokog minden színanyaga.

Látom, hogy fáj minden éjjel,
Látom, hisz szomorún nézel.
Látom, hogy belül megfészkel
A gyötrő kín, gyötrő kéjjel
És megsebez, és fáj, és mar.
Kínozni és ölni akar,
Szakítani mindent hamar –
Míg a bánat be nem takar.

Látom azt a feszült erőt

Rezegni pupilláid előtt
És ahogy cseppenként gyűjtöd,
Azért, hogy egyenként gyűlöld
Az összes kint, mi benned hált.
Végül könnycseppként állt tovább,
És bánatod arcvonalán
Lecsordult arcod oldalán.

GÚTH SZABOLCS

...

Kiköszön a szerelem
testemen
érintésed keresem
kezemen
ez a tenyér
téged karol
messzeséged
belém hatol
hideg késként
belém hajol

Tenyeremben
kebled íve
most csak
gondolatban rím e
mosolyodnak
fáradt szemem
helyet szorít
alakodnak
mindenben

Hajamban az
ősz szél
utat talál
célhoz ér
csókod benne elkísér...
És elfeled.

Hajdú Zsuzsa

Cím nélkül

1.
Miért fáj, ami jó?
Miért sír minden szó?
Miért reszket a vágy?
Mitől félsz, ha látsz?

2.

Senki nincs most velem
Csak te vagy nekem
Egyedül a tiéd vagyok
Már megint rád gondolok
De veled is magányos vagyok!

3.

Mit tudsz te
az életemről s az érzésemről,
a félelemről s a szenvedésről,
a kínról s a magányról,
a szenvedésről,
a halálról?

Illés Eszter

Állj meg, idő!

Állj meg, óra!
Ne számold a perceket!
Adj még pár évet,
Hónapot, vagy csak egy hetet!

Nem akarom újból
Hallani a gyász-éneket.

Hányszor támadsz még,
Te gaz, álnok?
Hányszor mondunk
Még átkot?

Fogd csak kezedben
A bárdod! És
Sújts le vele örökre!

Hunyd be szemed, csillag!
Tűnj el, csúfos telihold!
Felhő, takard el a napot!
Sötétülj el égbolt!

Nem akarok hallani!
Nem akarok látni!
Nem akartok érezni!
S akkor –
semmi sem fog fájni!

Telihold

Telihold,
Fénylő eső,
Farkasüvöltés,
Szellemjárta test.

Tébolyult gondolat,
Éjféli idő,
Rémülő szemek,
Élő temető.

Fanyar szag,
Rémálom,
Ismeretlenek
A sétányon.

Lassan hajnalodik,
S szertefoszlik
Tudatalatti világom.

Medgyesi Erika

Segíts! Kérlek, segíts!

Segíts! Kérlek, segíts!
Érzem, hogy zuhanok.
Látok – mégis botladozok.
Segíts! Kérlek, segíts!

Segíts! kérlek, segíts!
hallom az élet dalát!
Érintem, de csak a Halál falát.
Segíts! Kérlek, segíts!

Segíts! Kérlek, segíts!
Néha érzem a boldogságot,
Az elveszett szabadságot
Segíts megtalálnom!
Kérlek, segíts!

TITOK

Oh, hát nem érted?
Akkor minek kérded?
Hagytad volna nekem
Halálos szenvedésem...
Nem szégyenítettél volna meg,

Látod, kezem is remeg.
Az ifjúi szív nehezen felejt,
De annál nehezebben rejt.
Ne nyúlj dobozomhoz,
Titkaim kulcsához!
Hagyd meg az idő örének,
Hagyj utat örömének!
Ő az egyetlen, ki boldog,
Ki titka miatt nem szorong,
Vagy egy életen át mutogatja,
Vagy mélyen a zsebébe dugja.
A döntés csak az övé,
S ezt ki nem sürgetné?
A kérdés: megmutassam
vagy örökre eldobjam?

Mit tegyek?

Mit tegyek?
Keressek?
Szeressek?
Felejtsek?
Még mindig –
Éljek?

Móczár Zsuzsa

A nagy...

nem kell megköszönni, hogy itt vagyok, csak azért teszem, hogy nektek jó legyen, a földig hajolni sem szükséges, egy egészséges derékszöggel megelégszem, én vagyok a példaképetek, nem én vagyok a legjobb tanuló, de lehetnék, ha akarnám, csak nem akarok még ennél is népszerűbb lenni, na és persze meg kell adni a lehetőséget másnak is, van olyan tantárgy, amit rendszeren tanulok, és abból én vagyok a legjobb az osztályban, sőt, az iskolában, egy-két év tanulás, és az egész világon is, én nem beszélek feltételes módon a továbbtanulásról, hiszen kapkodnak utánam a felsőoktatási intézmények, a modorom, lekezelő, természetesen, hiszen hol vagytok ti hozzám képeset, persze, szép is vagyok, habár a tükör nem ezt mutatja, nem egy jó találmány, én ennél sokkal különbet fogok feltalálni, az alakom is tökéletes, a mérleg sem jó találmány, mert más vagyok, mint a többiek, különleges és egyedi, a többiek mind sablonfigurák, én valami nagyra vagyok hivatva, Isten arra teremtett, hogy segítsek a pórnépnek, de felülemelkedhesek is rajtuk, minden ember egyenlő, de én egyenlőbb vagyok másoknál is, nekem ez nem gond, szívesen vagyok tökéletes, néha leereszkedek addig, hogy már-már valakit majdnem olyan intelligensnek titulálok, mint magamat, de ez csak kegyes hazugság, csak reményt akarok beléjük önteni, ne kritizáljatok, ne keressetek bennem hibát, hisz mindez felesleges, tudom, mindez kitaláció, tudom, felnéztek rám, nem zavar, csináljátok csak nyugodtan, végül hadd mondjam el, hogy mindent köszönök magamnak, hogy ennyi mindent megtettem magamért, és gratulálok, hogy feltaláltam a spanyolviaszt

Szabó Viktor

Ismerj fel

Bárhová tűnjél
Arcod megmarad
Utolsó emlékként
Nálam megmarad
Ostorozz versemért
Céllá téve magad
Hová tűntél?

Már nem tudom, mi vagy
Álom vagy ébredés
Részeg öntudatban
Tiltott remegés
Ismerj fel!

A lét erdejében

melegítsd fázó testem
engedd, hogy érezzem
s nem szabad kérdezniem
hol van a fényekben az
amit kerestem
megannyi testben
az élet kegyetlen
mégis egyetlen
furcsa véletlen
járja át a testem
s feszíti lelkem
dolgozik bennem
elrabol engem
s tart az életemben
ez a szerelem
mely gyökeret ereszt szívemben
s virágzik a lét erdejében
melegítsd fázó testem

Terenyi Nóra

Vallomás

Vigyázom életed,
bármit is tégy,
Őrzöm az álmaid,
mindent, mi szép,
Fogom a kezedet,

bárhol is légy,
Látom az arcod,
hisz szívemben élsz.

„Talentum”: Tarjányi Tamás

– **A tehetség nem vész el... Azokat mutatjuk be ebben a műsorban, akikről hallanak még a jövőben. Tarjányi Tamás a vendégünk, aki énekel, nem is akárhogyan. Mit kell rólad tudni?**

– A Bolyai János Gimnázium 11. osztályos tanulója leszek. Az iskolai kórusban énekelek. *Jámbor Zsolt* a vezetőm. A Szent Imre Általános iskolában énekeltem ezt megelőzően. Itt, a gimnáziumban, a tanár úr az énekkarba toborozta a tanulókat. Jelentkeztem.

– **El tudod képzelni, hogy zenei pályára mégy?**

– Igen. A zenével szeretnék foglalkozni. A Film és Színházművészeti Egyetemre, musical szakra szeretnék jelentkezni.

– **Hallani, hogy a Színházművészetre elképesztően sokan jelentkeznek. Hol, milyen helyen lépsz fel?**

– Sok helyen: iskolákban, az ifjúsági otthonban, különböző díjátadó ünnepségeken.

– **Milyen érzés a világot jelentő deszkákra lépni?**

– Nem izgulok. A legjobb érzés, amikor az embert megtapsolják. S az, hogy látom, tetszett a produkcióm a közönségnek.

– **Az önmenedzselés állapotában tartasz még, vagy van egy stáb, aki szervezi a fellépéseidet?**

– Akik kifejezetten támogatják a fellépéseimet: tanárok, barátok, akik fellépéseket tudnak szervezni számomra.

– **Vajon a kortárs közönség hogyan viszonyul produkciódhoz? A korodbeli fiatalok nem feltétlenül musical-rajongók. Más társaságba járnak. Nem lógsz ki a sorból?**

– Ez egy nagyon szubjektív dolog. Én azt tartom: mindenki azt szeresse, amit hallani akar. Olyan barátaim vannak, akik ezt elfogadják, elismerik. Én ugyanúgy hallgatom és szeretem a mai zenét, mint a korosztályom.

– **Otthon énekelsz, pl. a tus alatt, a fürdőkádban?**

– Musicallyt nem, mást azonban igen.

(Ezt követően A. L. Webber: Jézus Krisztus, szupersztár c. musicaljéből Jézus áriáját énekelte el Tarjányi Tamás.)

(*A Kecskeméti Televízió Mozaik c. műsorában elhangzott beszélgetés szerkesztett változata (Beszélgetőtárs Váradi Kata és Kriskó János) – KTV 2001. július 18.*)

Ki mit tud?

Májusban került sor a diákönkormányzat szervezésében az iskolai Ki mit tud? Ez a rendezvénye is bizonyította, hogy a tanuláson túl milyen sok tehetséges diák is „él” a Bolyai falain belül, akik bizony nagyon sokszor elkápráztatták a diák- és tanárnézőket ezen a csütörtöki délutánon. Egyöntetű vélemény fogalmazódott meg: *meg kell ismétetni, újra meg kell rendezni a tehetségek találkozóját*, akár a következő Bolyai- napokon is, de akkor már a teljes iskola előtt – és délelőtt!

Szívesen emlékezünk iskolánk **Vis Animi Kórusának** szép dalaira – vezényelt Jámbor Zsolt - (Kocsár: Schnacht, Bartók: Bolyongás, Kodály: Gergely-járás), **Szijjártó Gábor** zongorajátékára, aki a Sorrentói emléket játszotta el. **Terenyi Nóra és Tárk László**, akik országos 2. helyezett táncosok, latin táncukkal szereztek szép perceket azon a délutánon.

Szalontai Bálint a Valahol Európában c. musicalből adott elő részletet, **Tülkös Ágnes és Milkovics Szilvia** fuvola-duót alakítva Beethoven Menüettjét játszották, hasonlóan **Nyesk Bea és Tamaskó Annamária**, akik a Victoris kódexből adtak elő részleteket. **Kürti Márta** énekelt a Jazz + Az Csepp a tengerben c. számát. **Szekeres Judit** gitározott, Steven Fairclough: Marian's Dance c. számát adta elő. **Tarjányi Tamás** a Jézus Krisztus, szupersztárból énekelt, **Óberfrank Anita** és a Rock and roll táncegyüttes jókedvűen mozgott a tánctéren. Talán a legnagyobb sikert **Móczár Zsuzsa** aratta Webber: Macskák c. musical-részletével, a Memory c. szám nagyszerű előadásával.

Hír:

- **Nótáznak a földönkívüliek**, azaz az idén, az „A” osztályban végzett **Komonyi Zsuzsa** és **Dr. Love (Varga Zsolt)** az **UFO együttes** tagjai elkészítették **Invázió** c. lemezüket. Klip is készült az anyagból **Szélmalomharc** címmel, amelyet többször látni a Viva+ csatornán és más könnyűzenei adásokban. Komonyi Zsuzsa egyébként rendszeres szereplője a TV2 péntek esti „Dáridójának” is.
- A Bolyai- napokon kerül átadásra a **Magó István-díj** (5000 Ft). **Szavazz! Melyik diákköltő, író érdemli meg** az elismerést. Csak bolyais lehet az illető, s versei, írásai **2001-ben jelentek meg a Bolygatóban**. Figyeld a decemberi felhívást és az ott közreadott szavazócédulát! Légy te is zsűritagunk! Közreműködésedet előre is köszönjük!
– A szerk.